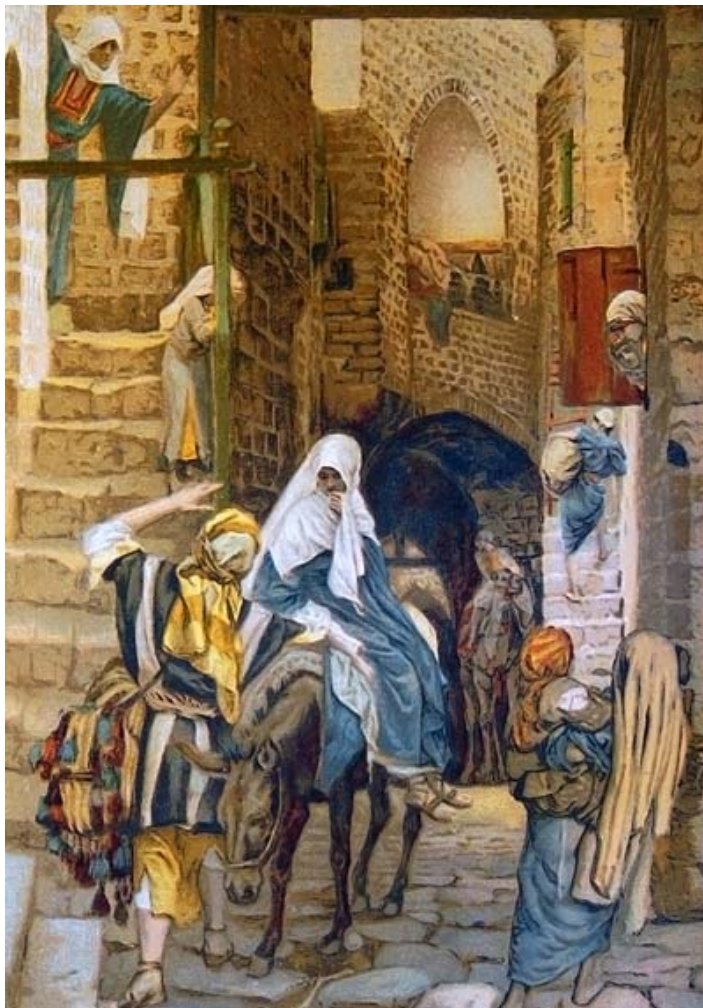

Binnenstad Bericht

Informatie over de Salvatorparochie Utrecht

*In dit nummer onder andere:
Kerstmis 2011*

*Betekenis van de oriëntering naar het oosten
5 vragen aan Paul van der Woude*

**JR. 15, NR. 4
DECEMBER
2011**

COLOFON

Jaargang 15, nummer 4

Een uitgave van de Salvatorparochie,
Utrecht

Dit blad wordt binnen de parochie-
grenzen op verzoek gratis
thuisbezorgd. Voor € 12,00 per jaar
wordt het per post toegestuurd. Het kan
ook gratis van achteruit de kerk worden
meegenomen.

Verschijnt 1x per maand / 11x per jaar

Redactieadres:
Rozenstraat 1
3511 BV Utrecht

E-mail:
redactiebinnenstadbericht@gmail.com

Het bestuur van de Salvatorparochie
draagt de verantwoordelijkheid voor de
inhoud van dit BinnenstadBericht.

Overname van artikelen is met
bronvermelding toegestaan.

De redactie houdt zich aanbevolen uw
publicaties te ontvangen.
Ingezonden artikelen dienen niet groter
te zijn dan 500 woorden.

De redactie behoudt zich het recht voor
ingezonden artikelen al dan niet
(ingekort) te plaatsen.

KOPIJ VOOR HET JANUARI-
NUMMER VAN HET BINNENSTAD-
BERICHT DIEN UITERLIJK 14
DECEMBER BIJ DE REDACTIE TE
ZIJN INGELEVERD.

De nieuwste uitgaven van het
BinnenstadBericht kunnen ook in
digitale vorm bekeken worden op de
websites van de Kathedraal en de
Augustinus.

IN DIT BINNENSTADBERICHT

- blz. 3:** Van de redactie
- blz. 4:** Pastoor Van der Vegt over de betekenis van de oriëntering naar het oosten
- blz. 8:** Familieberichten
- blz. 9:** Vijf vragen aan Paul van der Woude
- blz. 11:** Een bijdrage van E. de Jong over het octaaf van Kerstmis
- blz. 12:** Kees van Duin schrijft over de chanoekia
- blz. 14:** Vieringen rondom Kerst 2011
- blz. 16:** Aankondiging van het Kerstconcert van het KКУ
- blz. 16:** Santiago-pelgrims in het Catharijneconvent
- blz. 18:** Uitnodiging voor de filmmiddagen over moderne heiligen
- blz. 19:** Kerststaltentoonstelling van Couzijn van Leeuwen in het Museum voor Religieuze Kunst
- blz. 19:** Internationale Kerststallen-expositie in de St. Ansfriduskerk te Amersfoort
- blz. 20:** Meike Schoonderbeek schrijft over haar ervaringen met de Alpha-cursus
- blz. 21:** Een bericht over de diocesane Loudesbedevaart
- blz. 23:** Journal d'un curé de cité
- blz. 25:** Toon Brekelmans over de HH. Onnozele Kinderen
- blz. 26:** Kids Corner

Op de voorkant: James Tissot, "Sint Jozef zoekt een onderkomen in Betlehem" (1886-1894)

VAN DE REDACTIE

Beste mede-parochianen,

Op de voorkant van het BinnenstadBericht van november 2011 stond een hele mooie icoon. Jammer genoeg waren we vergeten op pagina 2 uitleg te geven, maar misschien heeft u de H. Willibrordus herkend.

We ontvingen de vraag waarom er in deze zelfde editie geen aandacht aan St. Martinus werd besteed. Omdat de lokale pers al heel veel aandacht aan St. Maarten had besteed en er nog heel veel zou komen, heeft de redactie gemeend andere artikelen te moeten opnemen, maar we zijn blij dat u ons uw reacties en vragen geeft. Een blad dat gelezen wordt is een inspiratie voor de redactieleden.

Van frater Siardus krijgen we iedere maand de Kids Corner en dit maal met het bericht dat een lezer van het BinnenstadBericht de juiste oplossing van Kids Corner oktober had ingezonden, waarvoor natuurlijk onze felicitaties.

Het decembernummer ligt weer voor u. De maand december staat voor gezelligheid met Sinterklaas en Kerst, maar zeker in de blijde boodschap van de geboorte van onze Heer Jezus Christus.

Een drukke maand voor de parochie, het pastoraal team en de vele vrijwilligers.

De redactie wenst u een hele plezierige decembermaand toe en een ZALIG KERSTFEEST.

Heel veel leesplezier!

De redactie

Bijdragen voor het BinnenstadBericht zijn welkom op redactiebinnenstadbericht@gmail.com of het postadres dat u kunt vinden in de colofon. Vragen, opmerkingen of suggesties aan de redactie kunnen ook hiernaar verstuurd worden.

DE BETEKENIS VAN DE ORIËTERING NAAR HET OOSTEN

In het kader van ons nadenken over liturgie, wil ik nu gaan spreken over onze gebedsrichting tijdens het vieren van de liturgie. Wij bidden naar de Heer toe. Hij bepaalt onze richting. Hem kijken wij a.h.w. aan in ons hoorbaar of stil spreken.

Oude kerken werden vaak zo gebouwd dat het altaar naar het oosten gericht stond. Deze gerichtheid naar het oosten noemt men *'oriëntering'*, want oost is in het Latijn *'oriëns'*. Weliswaar zijn helaas veel kerken tegenwoordig niet meer naar het oosten georiënteerd, toch is er in de klassieke Romeinse liturgie iets daarvan bewaard gebleven: nl. de richting van celebreren *versus crucem*, gericht naar het kruis, dat wil zeggen een gemeen-

schappelijke gerichtheid van priester en volk naar het kruis. Achter dit oeroude gebruik schuilt een zeer mooie symboliek en een grote spirituele rijkdom van blijvende betekenis. Christelijk bidden en hopen heeft altijd een zeer concrete richting, nl. *ad Dominum*, gericht op de Heer. Hoe zich innerlijk het hart van de biddende mens en het verlangen van de hopende mens op Christus richt, zo was het voor het vroege christendom vanzelfsprekend zich tijdens het bidden uiterlijk te richten naar het oosten. Het gericht zijn op het oosten omhelst tegelijkertijd een innerlijk en een uiterlijke richting. De eerste en fundamenteelste reden voor de oostwaartse richting ligt in het feit dat het oosten de richting is van de wederkomst van Christus.

De Zon

Alleen al het begrip *'oriëns'* (uit het Latijn, *oriri* = opgaan) duidt op het oosten als de richting waar de zon opgaat. De opgaande zon brengt de wereld het licht en leven. Zij is het symbool voor Christus die zegt: *"Ik*

ben het licht van de wereld, wie Mij volgt, wandelt niet in de duisternis, maar zal het licht van het leven bezitten" (Joh. 8,12).

Messiaans Verlangen

Het gehele Oude Testament wordt gedragen door een groot verlangen naar de beloofde Verlosser. Levendig wordt dit verlangen in de liturgie van de Advent. In de O-antifonen (van 17-23 december) van de 21e december verschijnt het woord 'oriens' als Messias titel: *"O Oriens": O Dageraad, afglans van het eeuwige licht, Zon der gerechtigheid: kom nu, en verlicht hen die in duisternis leven, die gezeten zijn in de schaduw van de dood.*

Op gelijke wijze klinken de profetische woorden van Zacharias bij de geboorte van Johannes de Doper. *"Dankzij de innige barmhartigheid van onze God die als een nieuwe dag voor ons zal opgaan (Oriens ex alto). Om licht te brengen in het duister en de schaduw van de dood en onze voeten te geleiden op een weg van vrede" (Luc. 1, 78-79).*

De Eerste Komst

Toen Jezus in Bethlehem werd geboren verscheen er in het oosten een ster. Zo vroegen de drie wijzen uit het morgenland aan Koning Herodes: *"waar is de pasgeboren Koning van de Joden? Wij hebben namelijk zijn ster in het oosten (in oriente) gezien en zijn gekomen om Hem hulde te brengen" (Mat. 2, 2).*

Met de ster in het oosten begon stil en onopvallend de verschijning (epifanie) van de vleesgeworden Zoon van God voor het oog van de wereld. Anders zal het bij zijn Tweede Komst zijn, als Hij komt als een lichtstraal uit het oosten.

De Tweede Komst

De verwachting van de wederkomst van Christus op het einde van de tijd is zeer eng verbonden met zijn Hemelvaart. Al in het Oude Testament is een profetie te vinden die spreekt over de Hemelvaart gericht naar het oosten. *"Zingt God, die opstijgt naar de hemel, gericht naar het oosten (ad orientem)" (Ps. 68, 33).* Daadwerkelijk is Jezus naar oude traditie 40 dagen na Pasen voor de ogen van zijn leerlingen op de olijfberg ten hemel opgestegen. Toen sprak de engel: *"Jullie mannen van Galilea, wat staan jullie naar de hemel te staren? Deze Jezus die zonet van jullie is weggenomen, zal evenzo*

wederkomen, als jullie Hem ten hemel hebben zien opstijgen" (Hand. 1, 11). Sindsdien verwacht de Kerk haar wederkomst tot voleinding van de wereld op de jongste dagen vanuit het oosten, want: *"als een bliksemschicht uit het oosten (ab oriente) opgevaren en tot het westen lichtend, zo zal de aankomst van de Mensenzoon zijn"* (Mt. 24, 27).

In veel Romaanse kerken bevindt zich in de oostelijke absis de afbeelding van de komende Rechter der wereld. Dit is dus de eigenlijke en diepe zin van de oriëntering naar het oosten in het gebed en de viering gericht naar het kruis (*versus crucem*). Zij wil een teken zijn van verlangen naar de komende Heer en tegelijk een uitdrukking van onze heldere bereidheid Hem te ontvangen. Daarbij moeten wij denken aan de vermaning van de Heer: *"dat onze lendenen omgord zijn en onze lampen brandend. Jullie moeten mensen zijn die de komst van de Heer verwachten"* (Luc. 12, 35). In het gebed van de vroege Kerk klinkt dit wachten in de roep: *"Maranatha, kom Heer Jezus"* (1 Kor. 16, 22). En dit zijn de laatste woorden van de Heilige Schrift: *"Die hiervan getuigenis aflegt: Ja ik kom spoedig. De genade van onze Heer Jezus Christus zij met al zijn heiligen. Amen"* (Op. 22, 20).

De derde komst

Tussen de eerste en de laatste komst van de Heer, gebeurt zijn komen in genade. Zoals de Goede Herder in de parabel (vgl. Luc. 15, 4) zoekt Hij de dolende zielen en wacht opdat zij zich voor Hem openen: *"zie Ik sta voor de deur en Ik klop; als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden, en hij met Mij"* (Opb. 3, 20). In ieder sacrament en in het bijzonder in de heilige Mis komt Hij zelf om ons door het dienstwerk van de Kerk de vruchten van de verlossing aan te bieden. Als de priester bij de consecratie het Lichaam van de Heer toont om Hem de gelovigen ter aanbidding te laten zien, gelijkt de witte schijf van de Hostie dan niet de in het oosten opgaande zon?

Andere beweegredenen

Naast de centrale eschatologische duiding zijn er nog enkele andere goede gronden voor een gemeenschappelijke richting van gebed naar het oosten voor de celebrerende priester en het volk.

- De traditionele gebedsrichting is een uitdrukking van een zekere hoffelijkheid tegenover God. Ook bij mensen past het dat men

diegene aankijkt die men aanspreekt. Het is vanzelfsprekend dat de priester bij de preek, die aan de gelovigen gericht is, zich naar het volk wendt. Het gebed richt zich niet naar het volk, maar is *de verheffing van de ziel tot God*. Daarom is het ook vanzelfsprekend zich tijdens het gebed bij de voltrekking van het eucharistische offer uiterlijk naar God te wenden.

- De gemeenschappelijke gebedsrichting van de priester en het volk is een mooi en sterk teken van eenheid. Het is een misverstand om aan te nemen dat eenheid alleen daar te vinden is, waar men elkaar aankijkt. Een veel sterkere eenheid ontstaat, als men een gemeenschappelijk doel voor ogen heeft en in één richting kijkt. Het gaat in de heilige Mis niet daarom, de priester toe te kijken en nog minder om hem aan te kijken, maar de priester lijkt op de herder die de kudde voorop gaat de Heer tegemoet.
- St. Thomas van Aquino is van mening dat het gebed richting het oosten het verlangen uitdrukt om te komen tot het verloren gegane paradijs, welke naar het getuigenis van Gen. 2, 8 ook in het oosten lag (S.T. II-II, 84, 3 ad 3).

- Het is van betekenis om op het moment van de consecratie het gezicht van de priester niet te zien. Zo wordt het objectieve karakter van de liturgie beklemtoond, want de priester aan het altaar handelt *in persona Christi* (in de persoon van Christus). Hij is alleen maar plaatsvervanger van de enige en eigenlijke Priester van het nieuwe verbond, Christus zelf. Voor de gelovigen is het zo veel gemakkelijker om niet te letten op de celebrerende priester, maar om naar de eeuwige Hogepriester op te zien.

▲ Paus Benedictus XVI celebreert de Mis 'versus crucem' in de Sixtijnse Kapel

- Groot voordeel tenslotte heeft de traditionele celebratierichting ook voor de celebrant, de priester zelf. Moet hij het niet als

bevrijdend ervaren, op het allerheiligste moment van de Mis niet aangekeken te worden, maar in een zo trouw mogelijke imitatie, met God 'alleen' te zijn? Zo lijkt hij op Mozes op de berg Sinai: "*Mozes echter moet alleen voor de Heer aantreden, de anderen mogen dat niet, en het volk moet niet met hem opstijgen*" (Ex. 21, 2). Zonder twijfel zal de celebrant veel gemakkelijker tot een innerlijke deelname aan het offer van Christus komen, als hem bij het voltrekken niet in het gezicht wordt gekeken.

De woordviering aan het begin van de viering is meer gericht op de dialoog. Het Woord van God wordt tot ons gesproken. Bij de viering van het offer (na de voorbeden) richten wij ons samen tot het kruis, tot de levende Heer die in ons midden is en komt onder de sacramentele tekens van brood en wijn.

Christus staat centraal!

G.M.J. van der Vegt, pastoor

FAMILIEBERICHTEN

Doop

23 oktober:

* Jesper William, zoon van Willem Hubertus Dumont en Joline Marije Heijman

30 oktober:

* Winona Hélène Cécile Rosario, dochter van Oscar Alexander Naezer en Magali Evelyne Anduze

Overleden

23 oktober:

* Gerardus Bernardus Blom (geboren 20 september 1931)

24 oktober:

* Johannes Petrus Ignatius Schrijver (geboren 16 mei 1930)

28 oktober:

* Christina Gerretje de Groot-Van Vliet (geboren 25 december 1914)

VIJF VRAGEN AAN... PAUL VAN DER WOUDE

1. Wie is Paul van der Woude?

Paul van der Woude is sinds 1 januari 1989 in dienst van de Binnenstadparochie/Salvatorparochie en werkzaam als organist van de St. Augustinuskerk.

Ik ben in 1955 te Utrecht geboren. In deze stad ben ik opgegroeid en blijven wonen. Ik ben getrouwd met Bernadette en wij hebben 3 kinderen.

Mijn opleiding voor dirigent, pianist en organist (docerend en uitvoerend musicus) heb ik gevolgd aan het Nederlands Instituut voor Katholieke Kerkmuziek te Utrecht en aan het Brabants Conservatorium te Tilburg.

Meer dan 40 jaar houd ik mij bezig met kerkmuziek, orgelspelen en dirigeren in diverse Utrechtse kerken. In 1970 speelde ik al in een zondagsmis en voor de eerste keer op het orgel van de St. Augustinuskerk.

2. Je bent organist: wat betekent spelen in de Augustinuskerk voor jou?

Orgelspelen in de St. Augustinuskerk betekent voor mij dat ik met mijn orgelspel, hetzij literatuurspel of begeleiden, een wezenlijk onderdeel vorm en een belangrijke bijdrage lever aan de liturgie in die statige kerk aan de Oudegracht op één van de mooiste orgels van de stad Utrecht. Dat is elke keer weer genieten.

3. Wat doe je naast het werk in de kerk?

Naast het werk in de kerk als organist/kerkmusicus ben ik werkzaam als docerend musicus (piano en orgellessen) en als uitvoerend musicus en geef regelmatig concerten zowel als pianist als organist. In mijn vrije tijd houd ik me bezig met fotografie en fiets ik graag.

4. Door welke muziek word jij geraakt en waarom?

De orgelwerken die ik wekelijks in de St. Augustinuskerk ten gehore breng hebben mijn grote voorkeur omdat deze werken, met name van Bach, mij blijven boeien. Daarnaast neemt pianomuziek een grote plaats in mijn leven. Afwisselend speel ik graag werken van diverse componisten met een lichte voorkeur voor Mozart, Schumann, Brahms en Debussy.

5. Heb je (naast het orgel wellicht) nog een favoriete plek in de Augustinuskerk?

Mijn favoriete plek is uiteraard *achter* het orgel (zie onderstaande foto).

Mijn tweede favoriete plek is *naast* het orgel met het zicht op het priesterkoor (zie onderstaande foto).

Het is een mooi gezicht om op die hoogte vanaf die plek de gehele kerkruimte te bekijken en aan de andere zijde van de kerk het hoofdaltaar te zien met daarboven het beeld van St. Augustinus.

HET OCTAAF

Vanouds kent de kerk het gebruik om het geloofsgeheim dat op de grootste feesten van het liturgisch jaar door de kerk gevierd wordt, gedurende acht dagen te gedenken, het zogenaamde octaaf. Op de achtste dag wordt de viering van dit hoogfeest dan afgerond. Bij de herziening van de kalender van de Romeinse ritus is het aantal octaven teruggebracht tot de twee belangrijkste feesten van het liturgisch jaar: de hoogfeesten van Pasen, de viering van Jezus' opstanding uit de dood, en van Kerstmis, de aardse geboorte van het kind Jezus, die de Zoon van God is.

De regeling van het kerstoctaaf

In tegenstelling tot het octaaf van Pasen, wordt het kerstoctaaf op grond van de traditie gekenmerkt door de viering van een aantal feesten die op dit octaaf een eigen stempel drukken. De drie eerste dagen zijn feesten van heiligen, die vanwege hun martelaarschap gezien worden als lotgenoten van Jezus. Bij de gedachtenis van Jezus' geboorte hier op aarde, past de gedachtenis van hun hemelse geboorte. Herdacht worden: de H. Stefanus, de eerste martelaar, op 26 december, de H. Johannes, apostel en evangelist, op 27 december en de HH. Onnozele Kinderen op 28 december. Deze laatste feestdag hangt nauw samen met de geboorte van Jezus. In Bethlehem zijn zij om het leven gebracht door de gewetenloze koning Herodes, die op deze manier het pas geboren kind Jezus wilde ombrengen.

Twee feesten hebben direct betrekking op Jezus' geboorte. Op het feest van de heilige Familie, Jezus, Maria en Jozef op de zondag na Kerstmis of 30 december gedenken wij hoe Jezus door zijn geboorte werd opgenomen in het gezin van Jozef en Maria. Op de octaafdag zelf, de eerste dag van het nieuwe jaar, gedenken wij het moederschap van Maria: door Jezus' geboorte werd zij de moeder van Gods Zoon. Op deze dag wordt ook de naamgeving van Jezus herdacht.

De overige dagen

De weekdagen 29, 30 en 31 december zijn dagen onder het octaaf. In de evangeliëlezingen van die dagen wordt een aantal aspecten in verband met Christus' geboorte aan de orde gesteld: de opdracht van de Heer in de tempel, het spreken van de profetes Hanna over Jezus tot de mensen die de bevrijding van Jeruzalem verwachten, en de voortkomst vóór alle tijd van Gods Zoon uit de Vader.

In de gebedsteksten worden aspecten verwoord van het mysterie dat op Kerstmis gevierd wordt: de komst van het licht dat het duister van de wereld verdrijft, de bevrijding van allen die onder de slavernij van de zonde gebukt gaan en in Christus is de volheid van het heil voor alle mensen gelegen.

E. de Jong

CHANOEKIA

Niemand van u zal een grote en opvallende Joodse negenarmige (8+1) kandelaar, de zgn. Chanoekia, verwachten in de decembermaand tussen de kerstbomen in Milaan of in Rome. Zeker niet na de oproer die jaren geleden in Italië was ontstaan, toen een Islamitische vader verlangde dat het kruisbeeld (volgens hem een stuk hout met een lijk) zou worden weggehaald in de klas van zijn dochter (een openbare school). Dat kruisbeeld hangt er nog steeds, na lange gerechtelijke procedures tot aan het Europees Hoogerechtshof toe.

Van oudsher wonen er Joden in Italië en met name in Rome. De eerste joden waren in Rome bekend in de tweede eeuw voor Christus; handelaren waren zij, en woonden langs de Tiber en vooral in Trastevere (accent op eerste e). Zowel in het Romeinse Rijk, in Rome, en later in de Middeleeuwen en de Nieuwe Tijd heeft de joodse gemeenschap ups en downs gekend. De Joden hadden in de latere Middeleeuwse belangrijke functies in Rome, maar in de tijd van de contrareformatie, moest iedereen het ontgelden, die niet tot de Roomse kerk behoorde. Met het bezoek van Johannes Paulus II aan de synagoge van Rome in 1981 is veel goed gemaakt, maar het blijft een feit dat niet goed te praten valt, hoe slecht de Joden er aan toe waren vanaf de Reformatie tot aan 1870. Blijft ook een feit dat de Pauselijke Staat een van de weinige staten was, waar Joden niet mochten worden vervolgd.

Het feest van Chanoeka herinnert aan de reconstructie van de Tempel van Jeruzalem na de overwinning op de Hellenistische Syriërs in 165 v.Chr. Het boek 1 Maccabeeën beschrijft hoe het Volk verlangde de heidense gewoonten over te nemen. Het geloof werd zo zwak dat de Heer zich verontwaardigd voelde en jaloers werd. Hij liet toe dat de

vreemdelingen hun land bezetten. Er barste een heftige vervolging los tegen de Joden die trouw bleven aan hun traditie en hun Tempel werd ontwijd. Mattathias en zijn zonen namen in het jaar 167 v.Chr. het initiatief voor de Makkabeese opstand, waarbij Joden die de Thora wilden naleven rebelleerden tegen de overheersers. Zijn zoon Judas Makkabeüs (of de Makkabeeër) en zijn medestrijders versloegen hun vreemde overheersers en trokken de berg Sion op. 1Maccabeeën 4,36 vertelt: "Toen ze de verlatenheid van het heiligdom zagen met het ontwijde brandofferaltair, met de door brand verwoeste poorten, met het struikgewas in de voorhoven even dicht als in een bos of op een berg, met de vernielde zalen, scheurden ze hun kleren, hieven een luide weeklacht aan, bestrooiden zich met as en wierpen zich plat op de grond; en op het signaal van de trompetten riepen ze luid naar de hemel." Ze gingen gewijde olijfolie halen en vonden nog een ampul, genoeg om voor één dag de lampen aan te steken. Maar door Jahweh's tussenkomst brandde de olie 8 dagen, genoeg tijd om nieuwe olie te zoeken en aan te maken.

De Joden vieren dit wonder gedurende 8 dagen, het 'Feest van het Licht', of Chanoeka. In de synagoge worden achtereenvolgens elke avond de lampen van de achtarmige kandelaar aangestoken (plus een negende licht waarmee de anderen worden aangestoken.) Ook in de huiselijke kring wordt het gevierd met de Chanoekia en het reciteren van zegeningen en het zingen van liederen. En tijdens die 8 dagen wordt er elke dag een cadeau geschonken. Tenslotte geloven de Joden

dat elk jaar wanneer het 'Feest van het Licht' wordt gevierd, het wonder zich herhaalt: het wonder dat een kleine minderheid kan overleven in een wereld, die nog niet het idee heeft geassimileerd dat men anders kan zijn en gelijke rechten kan genieten. De Chanoekia wordt thuis zelfs voor de ramen gezet, zodat iedereen het kan zien en dat is bijzonder: het Jodendom heeft namelijk een introvert karakter. En zoals ik al noemde: de Chanoekia wordt zelfs op pleinen geplaatst en aangestoken, als getuigenis van het mysterie van hun overleven door de eeuwen heen in andere culturen.

Kees van Duin

VIERINGEN RONDOM

SINT AUGUSTINUSKERK

Vrijdag 23 december

12.30 uur: Boeteviering

Zaterdag 24 december: Kerstavond

19.00 uur: Kinderkerstviering voor alle kinderen met hun ouders

22.00 uur: Plechtige Nachtmis m.m.v. Cantemus Domino en solisten

Zondag 25 december: Eerste Kerstdag

09.45 uur: Rozenkransgebed

10.30 uur: Hoogmis van Kerstmis

12.30 uur: Holy Mass in English

Maandag 26 december: Tweede Kerstdag / H. Stefanus

10.30 uur: H. Mis

Dinsdag 27 december – vrijdag 30 december

12.30 uur: H. Mis

Zaterdag 31 december

11.15 uur: Rozenkransgebed

12.00 uur: H. Mis

Zondag 1 januari: H. Maria, Moeder van God

09.45 uur: Rozenkransgebed

10.30 uur: Hoogmis

12.30 uur: Holy Mass in English

Maandag 2 januari – vrijdag 6 januari

12.30 uur: H. Mis

Zaterdag 7 januari

11.15 uur: Rozenkransgebed

12.00 uur: H. Mis

Zondag 8 januari: Openbaring des Heren

09.45 uur: Rozenkransgebed

10.30 uur: Hoogmis

12.30 uur: Holy Mass in English

Maandag 9 januari: Doop van de Heer

12.30 uur: H. Mis

KERSTMIS 2011

SINT CATHARINAKATHEDRAAL

Woensdag 21 december

18.30 uur: Rozenkransgebed

19.00 uur: Gulden Mis

Zaterdag 24 december: Kerstavond

19.00 uur: Kinderkerstviering voor alle kinderen met hun ouders

21.00 uur: Plechtige Nachtmis m.m.v. het Kathedrale Koor (Hoofdcelebrant Mgr. W.J. Eijk)

Zondag 25 december: Eerste Kerstdag

10.30 uur: Hoogmis van Kerstmis (Hoofdcelebrant Mgr. W.J. Eijk)

Maandag 26 december: Tweede Kerstdag / H. Stefanus

10.30 uur: H. Mis

Woensdag 28 december: HH. Onnozele Kinderen

18.30 uur: Rozenkransgebed

19.00 uur: H. Mis in de Vredeskapel

Zaterdag 31 december

17.50 uur: Gezongen en gebeden Vespers

18.15 uur: Zegen met Allerheiligste

18.30 uur: H. Mis

Zondag 1 januari: H. Maria, Moeder van God

10.30 uur: Hoogmis

Woensdag 4 januari

18.30 uur: Rozenkransgebed

19.00 uur: H. Mis in de Vredeskapel

Zaterdag 7 januari

17.50 uur: Gezongen en gebeden Vespers

18.15 uur: Zegen met Allerheiligste

18.30 uur: H. Mis

Zondag 8 januari: Openbaring des Heren

10.30 uur: Hoogmis

KERSTCONCERT KATHEDRALE KOOR UTRECHT IN SAMENWERKING MET DE KATHEDRALE KOORSCHOOL UTRECHT

Op zondag 18 december 2011 geeft het Kathedrale Koor Utrecht zijn jaarlijkse kerstconcert. Onder leiding van dirigent Gerard Beemster, gast-dirigente Annemiek van de Ven en begeleid door organist-pianist Wouter van Belle zingt het Christmas Carols van onder anderen J. Rutter en voert het werken uit van A. Bruckner en B. Britten samen met harpiste Vera Kool. Ook de jongste kinderen van de Kathedrale Koorschool zingen mee.

Het kerstconcert past in een waardevolle traditie en is de jaarlijkse opmaat voor kerstmis. Het concert staat in het teken van de "VERWACHTING" van de komst van de Verlosser. Via de aankondiging van de profeet Jesaja en de verkondiging van de aartsengel Gabriël eindigen we met volkszang. Het belooft een schitterende kerstzangervaring te worden.

Het concert wordt gegeven in de Sint Catharinakathedraal aan de Lange Nieuwstraat en start om 14.30 uur.

Toegangskarten zijn in de kerk verkrijgbaar voor aanvang van het concert. De kerk is vanaf 14.00 uur open. Kaartprijs € 12,50 per persoon. Kinderen tot 12 jaar, studenten (op vertoon studentenkaart), 65 plussers en U-pas houders € 10,00 per persoon.

Voorverkoop via kaartenbestellen@kkuweb.nl geeft € 2,50 korting p.p.

IN DE VOETSPOREN VAN PELGRIMS

Pelgrimeren naar Santiago de Compostela is *hot*. Ieder jaar lopen steeds meer mensen de lange tocht naar het uiterste noordwesten van Spanje. In 2010 was dat aantal maar liefst 268.455! Wat bezielt een pelgrim vandaag de dag om alle luxe achter zich te laten en honderden, soms zelfs duizenden kilometers te gaan lopen? Zijn de

beweegredenen nu nog steeds dezelfde als die van de pelgrims die hen in de afgelopen eeuwen voorgingen? Redenen genoeg voor het Utrechtse Museum Catharijneconvent om met de tentoonstelling 'Pelgrims. Onderweg naar Santiago de Compostela' uitgebreid aandacht aan dit onderwerp te besteden. Het museum heeft voor de totstandkoming van deze tentoonstelling nauw samengewerkt met het Nederlands Genootschap van Sint Jacob, dat in 2011 zijn 25-jarig jubileum viert.

Al sinds de elfde eeuw reizen miljoenen mensen naar Santiago de Compostela in Spanje om het graf van apostel Jacobus de Meerdere te bezoeken. Jacobus sterft omstreeks 44 als eerste apostel de marteldood. Zijn graf in Compostela wordt in de negende eeuw door een wonder herontdekt en op die plek verrijst een kerkje dat is uitgegroeid tot de huidige kathedraal. Naast de heilige Jacobus en zijn legendarische levensverhaal vormen intrigerende verhalen van bekende en onbekende pelgrims de kern van de tentoonstelling. Belangrijke kunstwerken,

waaronder bruiklenen uit binnen- en buitenland, gecombineerd met historische en hedendaagse gebruiksvoorwerpen brengen de verhalen van deze pelgrims prachtig in beeld. Als bezoeker treed je letterlijk en figuurlijk in hun voetsporen: van de voorbereidingen tot het laten stempelen van de pelgrimspas, van de ervaringen onderweg tot aan het eindpunt Santiago en de thuiskomst. Op de tentoonstelling lopen gastpelgrims rond die bezoekers desgewenst vertellen over hun ervaringen. Bovendien is er een dependance van het Nederlands Genootschap van Sint Jacob in het museum waar praktische adviezen zijn te krijgen over pelgrimeren.

Voor informatie over activiteiten en lezingen zie:
www.pelgrimsverhalen.nl

'Pelgrims. Onderweg naar Santiago de Compostela', t/m 26 februari 2012 in Museum Catharijneconvent, Lange Nieuwstraat 38 Utrecht, tel.: 030 2313835, www.catharijneconvent.nl, dinsdag t/m vrijdag 10-17 uur, zaterdag, zon- en feestdagen 11-17 uur, Oudjaarsdag 10-13 uur, gesloten op 1 januari.

MODERNE HEILIGEN IN BEELD

Moeder Teresa bracht duizenden gelovigen in beweging voor de armen. Paus Johannes Paulus inspireerde jongeren over de hele wereld. Pater Pio stimuleerde ontelbare mensen die in de rij stonden voor zijn biechtstoel. Wat maakte die mensen zo bijzonder? Welk bewogen leven leidden zij? En wat kunnen wij als moderne gelovigen van hen leren?

Tijdens zes zondagmiddagen bekijken we films over het leven van deze moderne heiligen. We luisteren naar een spreker. En we praten na. Het lijkt ons leuk als jij daarbij bent! Of je nou gelooft of niet, jouw stem horen we graag in onze dialoog.

Waar? Koffiekamer Sint Augustinuskerk, Rozenstraat 1, Utrecht. De ingang bevindt zich achter de kerk naast de ingang van parkeergarage La Vie.

Wanneer?

Zondagmiddag 5 februari 2012

Zondagmiddag 4 maart 2012

Zondagmiddag 1 april 2012

Zondagmiddag 6 mei 2012

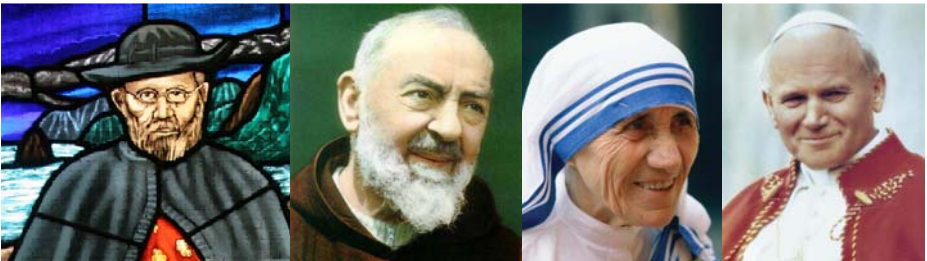
Zondagmiddag 3 juni 2012

Zondagmiddag 1 juli 2012

We beginnen rond 14.30 uur, je bent welkom vanaf 14.15 uur.

Meer weten? Facebook: Salvatorparochie

De filmavond is een eerste initiatief dat voorkomt uit de parochieavond.

KERSTSTAL VAN KARTON

Wat maakt de kerststal zo bijzonder en geliefd? Misschien wel dat je er zo makkelijk bij kan gaan staan, niet afstandelijk als een toeschouwer, maar als deelnemer. Wij voelen ons allemaal als een herder betrokken bij de geboorte van het Kind. Met dit gegeven speelt Couzijn van Leeuwen in zijn monumentale kerststal, die hij in het Museum voor Religieuze Kunst in Uden zal gaan opbouwen. Een zaal van 12 meter lang, 8 meter breed en 3.5 meter hoog zal worden ingericht als kerststal van karton. Rondom de figuren en de stal worden plateaus en tribunes opgetrokken die ruimte bieden aan 1000 poppen, zelfportretten in de vorm van kleine mensjes, gemaakt door 1000 kinderen en hun (groot)ouders.

Van 12 december 2011 tot 19 februari 2012 in het Museum voor Religieuze Kunst.

Voor meer informatie: www.museumvoorreligieuzekunst.nl

INTERNATIONALE KERSTSTALLENEXPOSITIE 2011 AMERSFOORT

Alweer voor de 27ste keer organiseren wij de Internationale Kerststallenexpositie in de St. Ansfriduskerk aan de Jacob Catslaan 28 te Amersfoort. Deze kerk is gebouwd in neogotische stijl en geeft daarom de tentoonstelling een bijzondere sfeer. We mogen ons verheugen op een jaarlijks grote belangstelling van bezoekers uit het gehele land.

De expositie wordt gehouden van vrijdag 9 t/m zondag 18 december 2011. De openingstijden zijn:

zaterdag 09.30 – 17.00 uur

zondag 12.30 – 17.30 uur

overige dagen 09.30 – 21.30 uur

Ook dit jaar hebben we een nieuwe collectie van 300 kerstgroepen uit Afrika, Azië, Zuid-Amerika en Europa, waaronder uit de Provence in Frankrijk een kerstgroep van meer dan 40 Santons, geplaatst in een miniatuur dorpje.

DE ALPHA-CURSUS

Op tweede Kerstdag 2009 ging ik voor het eerst met mijn schoonfamilie mee naar de kerk. Ik kan me deze tweede Kerstdag nog erg goed herinneren, het was koud en ijzig buiten. Het was sinds jaren weer een witte kerst! In de kerk was het koud, maar dat hinderde niet.

Sinds die tweede Kerstdag ga ik elke zondag mee naar de Mis. In het begin ging ik mee voor mijn vriend, maar de Missen deden toch wat met me. Maar wat voor gevoel dat was, daar was ik niet achter...

Op een zondag in november stond Alexander bij het altaar, hij deelde zijn ervaringen van de Alpha-cursus en nodigden iedereen uit die interesse had om te komen naar de introductieavond.

Na veel wikken en wegen heb ik samen met mijn vriend besloten om op de introductieavond in januari te gaan kijken. Meteen toen ik binnenkwam was ik verkocht! De onderwerpen waar ik zelf al lang mee worstelde, als 'niet-gelovige' zijnde, werden daar besproken. Tijdens deze avond hebben wij ons samen meteen opgegeven.

Elke donderdagavond kwamen we bij elkaar. De avond begon met een gezamenlijke maaltijd en volgde met een introductie en een stuk verdieping. De sfeer die binnen de groep hing was erg bijzonder. Vooral het vertrouwen dat iedereen in elkaar uitsprak vond ik erg fijn.

Tijdens het weekend weg kwam de groep nog dichter tot elkaar. We hebben samen veel gelachen onder bijvoorbeeld het afwassen. Veel gepraat, niet alleen over geloof, maar ook over de alledaagse dingen.

Nu de Alpha-cursus voorbij is, is er voor mij veel veranderd. Ik heb voor mezelf een duidelijk beeld van waar ik sta en waar ik heen wil binnen het geloof. Het heeft mij handvaten gegeven om het geloof te belijden en om met bepaalde zaken in het dagelijkse leven om te gaan.

Ik kan het iedereen aanraden om mee te doen aan de Alpha-cursus. Het kan je helpen om kennis te maken, verdieping te zoeken en om vraagstukken binnen en buiten het geloof te beantwoorden.

Meike Schoonderbeek

IN 2012 NAAR LOURDES MET DE BISDOMBEDEVAART

Onze parochie wil volgend jaar mee met de bisdombedevaart naar Lourdes (28 april – 5 mei 2012). Deze bedevaart van het Aartsbisdom Utrecht is een vervolg op de succesvolle reis uit 2009, toen ruim 1.000 deelnemers uit het aartsbisdom met aartsbisschop Eijk op bedevaart gingen naar Lourdes. Lourdes is voor allen – jong en oud, ziek en gezond – een unieke plaats waar ze troost, kracht en inspiratie opdoen. Mgr. Eijk nodigt met name ook jonge mensen uit om mee te reizen: “Ik koester warme herinneringen aan onze bisdombedevaart van 2009 en nodig iedereen uit ons bisdom dan ook uit om mee te gaan. Want samen naar Lourdes reizen is een ervaring van blijvende betekenis.”

Vicaris Cornelissen van Deventer is hoofdaalmoezenier van de bisdombedevaart in 2012. “Een bedevaart is een uitstekende kans om elkaar beter te leren kennen,” zo benadrukt hij. “Door met elkaar op pad te gaan, ontstaan dwarsverbanden tussen mensen en kerklocaties binnen één grote nieuwe parochie. Maar ook de band tussen de parochies en het bisdom wordt versterkt, zo hebben we in 2009 gemerkt.”

Daarom willen we ons aansluiten bij deze bedevaart. Als parochianen reizen we zoveel mogelijk gezamenlijk naar Lourdes, waar we deelnemen aan het bisdomprogramma. Maar er zal tevens gelegenheid zijn om als parochie bijeen te komen en voor de jongeren zijn zulke momenten ook voorzien. Het is de bedoeling dat jongeren die meegaan waar mogelijk hun mindervalide medepelgrims helpen.

De laatste jaren staat in Lourdes steeds een ander thema centraal. In 2010 was dat 'Met Bernadette het kruisteken maken', dit jaar (2011) is dat 'Met Bernadette het Onze Vader bidden'. Het thema in 2012 is 'Met Bernadette het Weesgegroet bidden'. De catechese tijdens de bisdombedevaart zal deels in het teken van dit onderwerp staan.

In 1858 verscheen Maria in de Grot te Lourdes 18 keer aan het meisje Bernadette Soubirous, aanvankelijk tot ongeloof van een groot deel van haar omgeving. Bij de negende verschijning gaf de Moeder Gods aan Bernadette de opdracht bij de grot te graven naar water. Na diverse pogingen ontdekte ze een modderpoel, waar vervolgens helder water

▲ De bedevaartgangers van 2009 gaan op de foto met mgr. Eijk (foto: aartsbisdom.nl)

uit begon te stromen. In 1864 werd een standbeeld van Onze Lieve Vrouw van Lourdes geplaatst op de plek waar Bernadette de hemelse gestalte zag. Bernadette Soubirous trad in 1866 in het klooster in van de Soeurs de la Charité van Saint-Gildars te Nevers. Ze stierf op 16 april 1879, amper 35 jaar oud. Haar lichaam ligt opgebaard in het klooster in Nevers.

Voor informatie kunt u contact opnemen met Katja van Leerdam (telefoon 06-42164188, email: katjavanleerdam@live.nl) of Thea Bijlsma (telefoon 06-46616572, email: n.p.a.m.bijlsma@rabobank.utrecht.nl).

JOURNAL D'UN CURÉ DE CITÉ

Tot hoever.....

De 11e van de 11e is weer voorbij en het carnavalsgedruis in het zuiden is weer losgebarsten. St. Martinus is gevierd met lampionnetjes op straat en muziek en chocolademelk. Echter, de 11e van de 11e is ook een historische datum. Toen, in 1918 is op de 11e van de 11e een einde gekomen aan de eerste wereldoorlog (1914- 1918). Het was de eerste grote technische oorlog waar aan beide zijden, bij Duitsers en Fransen, verschillende nieuwe uitvindingen werden geprobeerd. Denk aan de bommenwerper, in die tijd een eenvoudig vliegtuigje of zeppelin waar een bemanningslid met de hand bommen liet vallen op vijandige stellingen. Denk aan de tank, waarvan de Duitsers het bestaan van het woord wisten, via inlichtingen en spionagewerk in Engeland, maar geen enkel besef hadden wat er met het woord werd aangeduid. Dat veranderde toen de eerste stalen 'doodskisten' op rupsbanden over de Duitse loopgraven heen denderden, al schietend vanuit de gaten aan de zijkanten. Een technische oorlog met miljoenen slachtoffers aan beide zijden. Daarna, in 1919 het verdrag van Versailles, waar de Duitse natie een immense schuld moest betalen aan de overwinnaars. Een last die pas in 2010 met 20 miljoen euro werd afbetaald. Een verschrikkelijke oorlog, die de opmaat betekende voor de Tweede Wereldoorlog.

Waarom vertel ik dit? De last die op de schouders van een volk, van een natie wordt gelegd is bepalend voor de stemming onder de mensen en het verdere verloop van de geschiedenis van een natie. Nu in onze eurocrisis komen wij hetzelfde tegen. Landen met een zwakke economie, en een zwakke regering krijgen de rekening gepresenteerd, welke hoofdelijk wordt omgeslagen over elk lid van het betreffende land. Hoeveel kan een land, een natie aan? Hoeveel kan een individu

aan als het gaat om een last, die koste wat het kost betaald moet worden? Wat is de veerkracht van een mens als het gaat om moeilijke situaties waar je plotseling of geleidelijk in verzeild raakt buiten eigen schuld om? Te zeggen "eigen schuld, dikke bult" is vanuit christelijk oogpunt niet erg fraai. Waar blijft de onderlinge solidariteit, waar blijft

ons gevoel van verbondenheid, want in de goede dagen hebben ook wij als Nederlanders er garen bij gesponnen, via onze export en onze banden met de betreffende landen. Om dan je handen ervan af te trekken, getuigt niet van een houding die wij in ons geloof uit te dragen hebben. Aan de andere kant kunnen wij ook niet ons geld in een bodemloze put storten, waarbij de man of vrouw van de straat het nakijken heeft.

Onze Kerk heeft een sociale leer (jazeker!) waar het gaat om personaliteit, solidariteit, subsidiariteit en het '*bonum commune*'. Moeilijke woorden, maar in de praktijk gemakkelijk te vertalen. Uitgaande dat ieder mens een persoon is, gewild, gekend en geliefd, met verantwoordelijkheid begiftigd, is ieder mens ook in staat om orde op zaken te stellen in zijn eigen huishouding en leven. Solidariteit is het beginsel dat ieder mens niet op een eiland woont en dus de steun

van anderen mag ontvangen en steun kan geven aan iedereen. Dat is niet aan een banksaldo gebonden. Samen sta je sterk, samen kan het probleem geduid en aangepakt worden. Subsidiariteit is het beginsel dat diegene dat moet doen wat hem of haar toekomt. Zo moet de staat, de regering niet op de stoel van het individu gaan zitten. De mens als individu kan ook door subsidies en toelagen 'doodgeknuffeld' worden. Subsidiariteit is het vermogen om elke laag in ons land met verantwoordelijkheid, dát te laten doen, wat hij of zij moet doen. Regeringen zijn dan voorwaarde-scheppend. Zij nemen dan niets uit handen van de mensen, of groepen van mensen, die bepaalde zaken zelf kunnen doen. Verantwoordelijkheid geven en nemen op het juiste niveau. Het *bonum commune* is het gemeenschappelijke 'goed' waar wij allemaal in mogen delen en waar wij allemaal zelf ook aan bijdragen. Dit gemeenschappelijke goed gaat voor op het individuele 'goed'.

Het verdrag van Versailles leert ons dat onderdrukking nieuwe ellende met zich meebrengt. Wat in 1919 gold, geldt ook nu. Onderdrukking blust alles uit: hoop, vertrouwen, liefde en verantwoordelijkheid. Dat laatste is het ergste.

G.M.J. van der Vegt, pastoor

ONNOZELE KINDEREN

De liturgische kalender heeft op 28 december het feest van Onnozele Kinderen. Dit is een nog bestaande Middelnederlandse benaming, waarin 'onnozel' onschuldig betekent. De wijzen uit het oosten hadden aan Herodes verteld dat ze op zoek waren naar een pasgeboren koning, maar ze keerden huiswaarts zonder hem in te lichten. Bevreesd voor zijn koningschap liet Herodes alle Joodse jongetjes in Bethlehem en omgeving onder de twee jaar vermoorden.

Sommige Bijbelgeleerden twijfelen tegenwoordig aan de historiciteit van dit verhaal, omdat het alleen bij de evangelist Matteüs voorkomt. Niettemin speelde het vooral vroeger een belangrijke rol in het christelijk bewustzijn van de gelovigen. De Kerkvaders hebben over hun aantal gespeculeerd. Sommigen van hen menen, ook al is dit nu ongeloofwaardig, dat het er 14.000 of zelfs 144.000 waren, over wie de Openbaring van Johannes (14,2) spreekt als martelaars en volgelingen van het Lam in het hemelse Jeruzalem. Ze worden in de oude kerk als de eerste martelaars vereerd. Augustinus (354-430) zegt dat ze niet alleen heilig zijn omdat ze omwille van Christus zijn gestorven, maar ook omdat ze in zijn plaats zijn vermoord. Kerkvader en dichter Prudentius (rond 400) zegt heel mooi in een hymne: 'Gegroet, gij bloempjes, martelaren, reeds op de drempel van uw leven door de vervolger van Christus weggerukt zoals een windvlaag doet met pas ontloken rozen.' In sommige middeleeuwse bisdommen en ook volgens paus Innocentius I gold bij de Eucharistieviering van dit feest het voorschrift dat het Alleluia en het Gloria moesten worden weggelaten, want deze dag betekende ook droefheid. Zo werden kerkgangers uitgenodigd om deel te nemen aan de gevoelens van de Joodse vrouwen die weenden en rouwden om de dood van hun onschuldige kinderen.

Sinds de elfde eeuw was Onnozele Kinderen een belangrijk kinderfeest. Het had een kerkelijk karakter en betekende even een omkering en bespottig van de gevestigde orde. Er werd in kapittels en abdijen een kinderbisschop of kinderabt gekozen. Soms gebeurde dit al begin december en zijn bewind duurde de hele maand. Hij werd bekleed met staf en mijter en werd door de geestelijkheid in processie naar het altaar geleid. Daar werd het Magnificat gezongen vanwege de woorden: 'Heersers stoot Hij

(God) van hun troon en wie gering is geeft Hij aanzien.' Koorknappen en scholieren vormen zijn gevolg en hofhouding. Ze trokken rond op straat en bezochten kerkelijke en burgerlijke instanties, van wie ze geld en geschenken ontvingen. Vanwege de bespottung van kerkelijke autoriteiten werd dit feest op het concilie van Bazel in 1435 verboden, waarop andere bisdommen volgden. Maar het bleek onuitroeibaar te zijn, totdat het in de volgende eeuw verdrongen werd door het Sinterklaasfeest. Dit werd het kinderfeest bij uitstek, maar beperkt zich allang niet meer tot kinderen, want ook volwassenen geven elkaar verrassende cadeautjes. Daarom gaan er enkele stemmen op om Onnozele Kinderen naast moeder- en vaderdag tot westerse kinderdag te maken.

Toon Brekelmans
Kerkhistoricus

KIDS CORNER

Beste jongens en meisjes,

Elk jaar met Kerstmis luisteren we naar het mooie Bijbelverhaal over de geboorte van Jezus in Betlehem, de stad van David.

Als je goed luistert, is het net of je het ziet. Je ziet de herders, de engelen uit de hemel, Maria, Jozef, het Kindje in doeken gewikkeld, een grote ster en de Wijzen uit het Oosten. In je gedachten speelt het lied: "In Bethlehem klein, daar moet de beloofde Messias zijn".

SALVATOR- PAROCHIE

Pastoraal Centrum
Rozenstraat 1
3511 BV Utrecht
tel.: 030-2318545
e-mail: pcu@xs4all.nl

Voor informatie en vragen over de parochie kunt u bij het Pastoraal Centrum terecht op werkdagen van 9.30 tot 12.30 uur.
De ingang van het Pastoraal Centrum bevindt zich achter de St. Augustinuskerk naast de ingang van parkeergarage La Vie.

Buiten de openingstijden kunt u de voicemail inspreken, dan wordt u tijdens onze openingstijden teruggebeld.

Pastoraal team:
pastoor G.M.J. van der Vegt
pastor M. Schrama o.s.a.
assistent-pastor O. Swijnenberg
assistent-diaken J.C.J. den Hartog

Telefoonnummer pastoor:
06-14395413

Bank-/gironummers:
Actie Kerkbalans Salvatorparochie:
3341144
Salvatorparochie St. Augustinus:
136740
Salvatorparochie St. Catharina:
148501
Parochiële Caritas Instelling (PCI):
699006945

St. Augustinuskerk
Oudegracht 69
www.deaugustinus.com
koster: Th. van Hasselt

De kerk is van maandag t/m zaterdag geopend van 9.30-16.30 uur.

Zaterdag:
11.15 uur: Rozenkransgebed
12.00 uur: H. Mis met samenzang

Zondag:
09.45 uur: Rozenkransgebed
10.30 uur: Hoogmis
12.30 uur: Holy Mass in English

Maandag t/m vrijdag:
12.30 uur: H. Mis

Biechtgelegenheid:
dinsdag en donderdag 12.00-12.20

St. Catharinakathedraal
Lange Nieuwstraat 36
www.dekathedraal.com
koster: W. Zuurhout,
H. van Bunnik

Zaterdag:
11.00-17.00 uur: Open Kerk
17.00-17.50 uur: Aanbedding en biechtgelegenheid
17.50 uur: Gezongen en gebeden
Vespers met gelegenheid tot persoonlijk gebed
18.15 uur: Zegen met Allerheiligste
18.30 uur: Avondmis

Zondag:
10.30 uur: Hoogmis

Woensdag:
18.30 uur: Rozenkransgebed
19.00 uur: H. Mis (in de Vredeskapel)